

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Francisci Arias, Societatis Iesv Theologi, Tractatus
Tres spirituales**

Arias, Francisco

Coloniae, 1615

13. De tertio medio, quo acquiritur sui diffidentia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48767](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48767)

qua serui Dei, iuuante diuina gratia, in
notitiam suę imbecillitatis deueniunt,
& suę industrię diffidunt. Quanquam
negandum non est Deum quibusdam
etiam sine dicta experientia communi
care perfectam notitiam sui, sed in
inopiam experientię, gratię suę abun-
dantia compensat, quod priuilegium
paucorum est.

CAPVT XIII.

*De tertio medio, quo diffidentia sui paranda
est, nempe si à Deo eam cum per-
seuerantia peti-
mus.*

Sicut supra monuimus ad compa-
randas ceteras virtutes & Dei do-
na, non negligēda esse media, licet
in his fidendum non sit, sed tantum in
Deo, sic ad obtinēdam sui diffidentiam
non negligenda sunt iam dicta media,
ac imprimis oratio, qua auxilium diui-
num implorandum est, vt perfectionem
huius virtutis imprimis assequamur,
hoc est, vt penitus nobis diffidamus,
& spes nostras in Deum proiciamus.
Diffidentia enim hæc est præcipuus ac-
tus eius virtutis, nempe humilitatis,
quæ in lege Euangelica facillè obtinet
principatum, & si quæ alia, hæc maxi-
mè

mè vires naturales hominis excedit, & ideo speciali auxilio Dei ad eam consequendam indigemus. Ita præclare docet Ioannes Gerson. *Hæc, inquit, humilitas est, qua homo diffidit sibi, & remi- nise antepontis, quæ cum sit maxima, videtur parua, quia hominem paruum reddit in sua existimatione, cum sit sapientissima, videtur insipiens; facit enim vt homo agnoscat suam ignorantiam. Quod si quis cogitet, se posse suo studio & industria consequi hanc virtutem, proculdubio errat, & admodum in tali opinione superbit. solus enim Deus est, qui per gratiam suam eam in animâ infundere debet, & in ea conseruare. Hoc scire, & confiteri est magnum donum Dei, & ipsius humilitatis principium.* Hæc Gerson.

Postulemus igitur à Deo in omnibus precibus hanc virtutem, non cessemus clamare ad misericordiæ diuinæ portas, donec thesaurum hunc impetremus, nec omittamus nos cum gemitu commédare beatissimæ Virgini Mariæ, Angelis, aliisque sanctis, vt eam nobis exorent. Neque enim fallere potest Verbum Dei, dicens: *Petite & accipietis, querite, & inuenietis, pulsate & aperietur vobis.* Petamus hoc donum non languidè & negligenter, sed cum magno desiderio, non secus quàm qui hau-

Matth. 7.

stum aquæ petunt in ardentissima siti
& qui medicinam in grauissima ægritudine. Sic enim fiet, yt in corde nostro
responsum de cœlo audire mereamur,
quod olim datum est Danieli per angelum:
Deut. 10. *Ex die primo, quo posuisti cor tuum ad intelligendum, vt te affligeres in conspectu Dei tui, exaudita sunt verba tua.*

Vt verò hæc oratio sit efficacior, adiungamus illi aliqua opera misericordiæ vel corporalis, vel spiritalis: his enim promissum est lumen illud, quo homo cognoscens seipsum, sibi diffidat, iuxta illud Isaïæ. *Cum effuderis experientiam tuam, & animam afflictam repleueris, orietur in tenebris lux tua, & tenebræ tuæ erunt sicut meridies.* Ad iungamus quoque aliqua ieiunia, & alias castigationes carnis, quæ, vt alibi dicemus, plurimum iuuant orationem. Quanquam & ad hoc donum obtinendum, seruire nobis queant considerationes omnes, quæ mentem attollunt ad fiduciam omnem in Deo collocandam: cuiusmodi est consideratio diuinæ bonitatis, caritatis, & misericordiæ infinitæ, quam declarauit semper erga mortales, quantumuis grauissimos peccatores, qui sincerè ad eum confugere, & vitam correxere.

De.

DIFFIDENTIA SVI IPSIVS. 146

Deinde consideratio innumerabilium, immensorumque beneficiorum, quæ nullo nostro interueniente merito, liberalissima manu in nos profudit, ac speciatim incarnationis, passionis, & mortis filij Dei, tum diuinorum sacramentorum, sanctarum inspirationum, perpetuæque curæ de nostra salute, qua continenter nos inuitat ad suam gratiam & amorem, & neminem non specialibus quotidie beneficijs afficit.

Omnes hæc considerationes, quæ iuuant hominem ad fiduciam collocandam in Deo, iuuant quoque ad diffidentiam sui: quemadmodum enim verum est, quòd supra diximus, hominem quo plus diffidit sibi, hoc plus confidere in Deo; sic verum est, eundem, quo plus confidit in Deo, hoc plus diffidere sibi. Nam dum perpendit maiestatem, bonitatem & potètiã Dei infinitam, tam magnum & promptum eiusdem in omnibus, quæ desiderare potest, subsidium, voluntatem quoque, qua quouis vitæ nostræ momento necessaria omnia auxilia suppeditat, vicissim totum se in manus eius diuinas regendum & gubernandum tradit, vt sic maiori favore & beneuolentia se dignum reddat, cum verò ad sui considerationem

oculos reflectit, mox agnoscit suam
 litatem, imbecillitatem, & suum nihil.
 Sicut enim exigua candela ardens in
 meridie exposita soli, nullā lucem vel
 splendorem reddere videtur; sic homi-
 collatus soli, nullus sibi, quoad omnes
 facultates naturales, videtur, & idcirco
 facile se despicit, & sibi diffidit, dicens
 cum Dauide: *Ecce mensurabiles posuerunt
 dies meos, & substantia mea tanquam nihil
 lum ante te.*

Psalms. 38.

CAPVT XIV.

*Quantum faciendum sit hoc donum, ac pro-
 inde, quam studiosè à Deo po-
 stulandum.*

VT dictum donum per media iā
 nominata maiori animi prom-
 ptitudine à Deo impetremus,
 eoque orationes nostras efficacius re-
 feramus, conueniat ad extremum dili-
 genter expendere cœlestes opes in eo
 reconditas: si enim virtutem diffiden-
 tiæ consecuti fuerimus, humilitatem
 quoque consequamur necesse est, è qua
 tanquam fonte diffidentia manat. De
 qua S. Leo Papa ita scribit: *Tota dilectis-
 simi Christiani sapientiæ disciplina, non in
 abundantia verbi, non in astutia disputandi,
 neque*

*Leo Serm. 7.
 de Epiphan.*